

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219256
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117219256.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v právnej veci žalobkyne: Intrum Slovakia, s. r. o., Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: I. J., nar. X. L. XXXX, bytom M., J. G. M. XXXX/X, o 803,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 24. júla 2018, č. k. 32 Csp 173/2017-39 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o odmietnutí odporu r u š í a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o pripustení zmeny na strane žalobkyne tak, že na miesto pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 813 154. Súčasne bolo rozhodnuté o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Trnava č. k. 32 Csp 173/2017-22 z 26. októbra 2017 podaného žalovanou 21. novembra 2017. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením článku 17, § 64, § 80 ods. 1, 2, § 267 ods. 1, 2 písm. c/ CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskoršieho právneho predpisu). Vecne zdôvodnil postúpením pohľadávky po začatí konania a pred právoplatným skončením súdneho konania, pričom súčasne došlo k zániku pôvodnej žalobkyne. Nepovažoval za hospodárne rozhodnúť o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom a následne o zmene účastníka. Súd prvej inštancie vydal dňa 26. októbra 2017 platobný rozkaz č. k. 32 Csp 173/2017-22, ktorým uložil žalovanej do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobkyňu sumu 803,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 803,10 eur od 30. októbra 2014 do zaplataenia alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde a do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 144,70 eur a ostatných trov konania za zaplataený súdny poplatok vo výške 48,- eur. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený do vlastných rúk 9. novembra 2017. Žalovaná v lehote na podanie odporu, podaním (označeným ako Reakcia na spis 32 Csp 173/2017) reagovala na doručený platobný rozkaz, v ktorom uviedla, že si uvedomuje svoj dlh, ktorý však nie je schopná v plnej výške uhradiť, pretože zarába 440,- eur mesačne, je živiteľkou plnoletej dcéry, ktorá je vysokoškolskou študentkou a súčasne má nariadené zrážky zo mzdy vo výške 42,07 eur. Požiadala preto o splátkový kalendár, minimálne vo výške 20,- eur mesačne. Súd prvej inštancie posúdil podanie žalovanej podľa obsahu ako odpor. Žalovaná v odpore pohľadávku žalobkyne žiadnym spôsobom nespochybnila. Neuvedla žiadne právne či skutkové námietky spochybňujúce opodstatnenosť povinnosti uloženej v platobnom rozkaze, ako ani nenapadla žiadne z tvrdení žalobkyne uvedených v návrhu na vydanie platobného rozkazu. Naopak platobný rozkaz akceptovala a žiadala, aby mohla dlžnú sumu zaplatiť, avšak v splátkach (z dôvodu neprímeranej finančnej situácie, nie z dôvodu spochybnenia nároku žalobkyne). Súd prvej inštancie preto odmietol odpor podaný žalovanou, pretože

nebol odôvodnený. V platobnom rozkaze bola žalovaná riadne poučená o tom, že súd odmietne odpor, ktorý bude podaný bez odôvodnenia vo veci samej.

2. Proti tomuto uzneseniu v časti o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu podala včas odvolanie žalovaná, v ktorom uviedla, že svoj dlh si plne uvedomuje, ale nie je schopná uloženú sumu uhradiť bezodkladne v plnej výške, pretože jej platové podmienky to neumožňujú. Aktuálne zarába 440,- eur mesačne netto. Má zrážky zo mzdy nariadené súdom vo výške 50-55,- eur (EX 9127/17-1). Má pohľadávku voči Poštovej banke, mesačná splátka predstavuje sumu 172,- eur. Požiadala preto o splátkový kalendár, ktorý jej umožní splniť dlh voči žalobkyni, s návrhom na maximálnu výšku splátky 50,- eur. K návrhu pripojila výplatnú pásku za obdobie 4, 5, 6/2018, ako i zmluvu o úvere.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadрила.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. b/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

5. Podľa § 267 ods. 1 veta prvá, tretia CSP odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. V odôvodnení žalovaná strana opíše rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku.

6. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že odpor podaný žalovanou neobsahoval vecné odôvodnenie nesúhlasu so samotným nárokom na peňažné plnenie, dôsledkom čoho by bolo odmietnutie odporu, o ktorom následku bola žalovaná poučená v platobnom rozkaze. Za odôvodnený treba považovať odpor, v ktorom odporca namieta bezzákladnosť, resp. nesprávnosť či nedôvodnosť uplatnenej pohľadávky alebo jej výšky. Nevyžaduje sa podrobné uvedenie všetkých skutočností, ktoré žalovaná strana namieta alebo označuje dôkazov, o ktoré opiera svoje tvrdenia. Žalovaná strana môže uviesť akékoľvek tvrdenia, ktoré sú spôsobilé spochybniť samotnú opodstatnenosť alebo výšku v platobnom rozkaze uloženej povinnosti - pohľadávky s príslušenstvom, bez ohľadu na skutočnosť, či môžu mať v konečnom dôsledku pre neho (po nariadenom pojednávaní) priaznivejšie rozhodnutie vo veci (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 8 Cdo 808/2015).

7. V predmetnom odpore (následne i v odvolaní) však žalovaná uvádza dôvody nemožnosti zaplatiť dlh jednorazovo, namietajúc súdom určenú lehotu na splnenie peňažnej povinnosti, domáhajúc sa povolenia mesačných splátok.

8. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 1 Cdo 97/2017).

9. Alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa CSP je konanie podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní (ďalej len „ZoUK“), ktorý v ustanovení § 13 upravuje tzv. Žiadosť o povolenie plnenia v splátkach, ktorá predstavuje novinku v právnej úprave týkajúcej sa skráteného konania o návrhu na vydanie platobného rozkazu a ktorý inštitút môže žalovaná strana, ktorá je fyzickou osobou, využiť v prípade, ak sa nenamieta nárok priznaný platobným rozkazom, ani čo do právneho dôvodu, ani čo do výšky, t. j. nemieni podať odpor, nie je však schopná splniť povinnosť uloženú platobným rozkazom v lehote 15 dní od jeho doručenia.

10. Dôvodom zavedenia inštitútu splátok je snaha zákonodarcu umožniť žalovanej strane dobrovoľné splnenie dlhu v prípadoch, keď táto strana prejavuje záujem plniť z platobného rozkazu, z rôznych dôvodov však nedokáže v relatívne krátkej dobe získať dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie celej sumy žalobcovi. Využívanie žiadosti o splátky by následne mohlo znížiť množstvo nútených výkonov rozhodnutí (porov. komentár ASPI k § 13 ZoUK).

11. Ak žalovaná strana môže v lehote na podanie odporu, v konaní, ktoré je alternatívnym konaním k uplatneniu peňažného nároku podľa CSP, podať žiadosť o povolenie plnenia v splátkach, odmietnutím odporu, ktorým sa namieta a preukazuje neschopnosť splniť povinnosť uloženú platobným rozkazom jednorazovo v 15-dňovej lehote (vydaným v skrátrenom konaní podľa CSP), by sa znemožnilo žalovanej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Princíp vyváženej ochrany oboch procesných strán, so zreteľom na vyššie uvedené, odôvodňoval aj v skrátrenom konaní podľa CSP pripustiť opravný prieskum aj vo vzťahu k tzv. paričnej lehote (v súvislosti s ktorou absentuje takáto výslovná právna úprava, pričom vo vzťahu k nároku vo veci samej, ako i vo vzťahu k rozhodnutiu o trovách konania, opravný prieskum upravený je).

13. Všeobecné sudy v občianskom súdnom konaní nemajú poskytovať formálny či formalistický výklad a aplikáciu práva, ale majú poskytovať taký výklad a aplikáciu práva, ktorý je materiálnou ochranou zákonnosti, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 48/2010).

14. Hoci teda lehota na plnenie nepredstavuje nárok vo veci samej, ako ani rozhodnutie o náhrade trov konania, bolo opodstatnené považovať odpor žalovanej za odôvodnený vecne vo vzťahu k paričnej lehote, tiež s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov, ako i so zreteľom na spotrebiteľskoochranný prvok.

15. Odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o odmietnutí odporu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, keďže súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

16. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude postupovať podľa § 267 ods. 3 CSP a posúdiť, okrem nesporného nároku vo veci samej, návrh žalovanej na povolenie splátok, odôvodňovaný nepriaznivými sociálnymi pomermi, ktoré jej znemožňujú zaplatiť dlh jednorazovo, vrátane výšky splátok a podmienok ich zročností. Podľa § 232 ods. 3, 4 CSP súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, alebo povoliť plnenie v splátkach. Súd môže tiež rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Výška splátok má pritom spĺňať požiadavku primeranosti k dĺžke doby celkového zaplatenia dlhu.

17. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

18. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.